

Bilag III.

Til Indenrigsministeriet.

Den 5. d. M. forelagde Regeringen i Landstinget Forslag til Lønningslov for Fuldmægtige hos Underretsdommere og Retsskrivere udenfor København. Forslaget maa efter dets Titel og Indhold antages kun at omfatte Fuldmægtige, der ere ansatte hos egentlige Underretsdommere, men derimod ikke Fuldmægtige, der ere ansatte ved de 6 Embeder som Borgmestre og Auktionsdirektører i Aalborg, Aarhus, Randers, Esbjerg, Odense og Helsingør, selv om de i disse Embeder ansatte Embedsmænd som Dommere beklæde Underretten i Sager, der angaa Skifte- og Auktionsvæsen. Under- tegnede ved de nævnte Embeder ansatte Fuldmægtige, i alt 10, nemlig 6, der ere ansatte som 1. Fuldmægtige, og 4, der ere ansatte som 2. Fuldmægtige, tillade os i den Anledning i Ærbødighed at rette en Henvendelse til det høje Ministerium med Andragende om, at samme vil udvirke, at det nævnte Forslag til Lønningslov udvides til ogsaa at omfatte de ved de nævnte Embeder ansatte Fuldmægtige.

Saafernt de ved de særlige Borgmesterembeder ansatte Fuldmægtige ikke blive inddragne under den nævnte Lønningslov for Fuldmægtige, vil deres Stilling blive økonomisk langt ringere og usikrere end Stillingen for de hos Underretsdommere og Retsskrivere ansatte Fuldmægtige. Dette synes ubilligt, da det Arbejde, der betroes førstnævnte Fuldmægtige, ganske maa jævnstilles med, ja, langt overvejende er nøjagtigt det samme, som udføres af Fuldmægtige paa Landets øvrige Retsbetjentkontorer. Det er saaledes almindeligt, at f. Eks. Skiftevæsenet betroes den ældste Fuldmægtig paa Kontorerne dels paa Grund af Vigtigheden af dets omhyggelige Administration, dels fordi denne er forbunden med Forvaltningen af ofte meget betydelige Pengemidler. Da de særlige Borgmesterembeder findes i Landets største Provinsbyer, ville de her nævnte Embedsforretninger altid være særdeles omfattende. Men ogsaa de andre Embedsforretninger paa Borgmesterkontorerne ere lige saa omfattende og ansvarsfulde og ganske tilsvarende de Forretninger, som varetages af Fuldmægtigene hos Landets andre Retsbetjente. Det har derfor ogsaa altid været betragtet som en Selvfølge, at Fuldmægtigstillingerne paa Borgmesterkontorerne og andre Retskontorer svarede til hinanden, og Fuldmægtigene ere stedse blevne forflyttede fra den ene Art Kontorer til den anden.

Naar Forholdet er som anført, at vi Fuldmægtige paa Borgmesterkontorerne hidtil saavel med Hensyn til Arbejdets Art og Ansvar som med Hensyn til Ansættelsesmaade have været ligestillede med Fuldmægtigene paa Landets andre Retskontorer, vil det forstaaes, at vi have maattet indrette vor Fremtid herpaa. Gennemføres Lønningsloven for Fuldmægtige uden at omfatte os, ville vi, af hvilke alle som 1. Fuldmægtige ansatte ere i Alderen omkring 40 Aar og have stiftet Familie, komme i en højst uheldig Stilling, hvis vi som privat ansatte af en eller anden Grund, muligvis paa Grund af Forandringer ved selve Embederne, maa søge Ansættelse som Fuldmægtige hos en Underretsdommer, eller det forbydes os at udføre de private juridiske Forretninger, som med den nuværende Lønningsmaade betinger vor Eksistens. Selv om vi maatte være saa heldige straks at faa Ansættelse paa et andet Embedskontor som Fuldmægtige af 1. Lønningsklasse — noget vi jo ingenlunde med Sikkerhed kunne paaregne — vil den lange Tjeneste, vi have haft paa Borgmesterkontorerne og for de fleste af os før denne Ansættelse tillige paa Amtskontorer eller hos Underretsdommere, ikke komme os til Nytte ved Beregning af Alderstillæg og Pension. Det er derfor